

Jan 19,16-30

Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován, a oni se Ježíše chopili. Nesl svůj kříž a vyšel z města na místo zvané ‚Lebka‘, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním jiné dva, z každé strany jednoho a Ježíše uprostřed. Pilát dal napsat nápis a připevnit jej na kříž. Stálo tam: Ježíš Nazaretský, král židovský. Ten nápis četlo mnoho Židů, neboť místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. Židovští velekněží řekli Pilátovi: „Neměls psát ‚židovský král,‘ nýbrž ‚vydával se za židovského krále.‘“ Pilát odpověděl: „Co jsem napsal, napsal jsem.“ Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho šaty a rozdělili je na čtyři díly, každému vojákovi díl; zbýval ještě spodní šat. Ten šat byl beze švů, odshora vcelku utkaný. Řekli si mezi sebou: „Netrhejme jej, ale losujme o něj, čí bude!“ To proto, aby se naplnilo Písmo: ‚Rozdělili si mé šaty a o můj oděv metali los.‘ To tedy vojáci provedli. U Ježíšova kříže stály jeho matka a sestra jeho matky, Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš spatřil matku a vedle ní učedníka, kterého miloval, řekl matce: „Ženo, hle, tvůj syn!“ Potom řekl tomu učedníkovi: „Hle, tvá matka!“ V tu hodinu ji onen učedník přijal k sobě. Ježíš věděl, že vše je již dokonáno; a proto, aby se až do konce splnilo Písmo, řekl: „Žízním.“ Stála tam nádoba plná octa; namočili tedy houbu do octa a na yzopu mu ji podali k ústům. Když Ježíš okusil octa, řekl: „Dokonáno jest.“ A nakloniv hlavu skonal.

Velký pátek. Tři Marie stojí pod křížem, dvanáct učedníků se někam rozprchlo, anonymní dav přihlíží, čeká, co se bude dít.

Kde jsme, kde stojíme my, jak si na tom stojíme? Jsme pod křížem nebo jsme utekli? Díváme se do země, stydíme se sami za sebe? Nebo máme hlavy vztyčené, hledíme vzhůru, abychom ještě naposledy spatřili živého Ježíše. Abychom využili té chvílky, než se ozve „Dokonáno jest“ a on vydechne naposledy.

Možná, že nám patří všechna ta místa, každý rok stojíme trošku někde jinde, máme nový úhel pohledu, přistupujeme ke kříži z jiné strany. Proto je pro nás Ježíšovo utrpení už dva tisíce let stále aktuální.

Na Kristově utrpení stojí naše víra. Bez něj by Ježíš byl jen jedním z řady velkých myslitelů, prorokem. Nebylo by tu křesťanství, ale nebylo by tu ani vzkříšení. Ježíš musel smrti podlehnout, aby nad ní mohl zvítězit.

Ježíš je beránek vedený na porážku, v oběti za všechny jeden. Je vydán na smrt. Nese kříž na horu. Ta hora se jmenuje Golgota. To znamená lebka. Kříž je těžký.

Ježíš vyzývá své následovníky, aby nesli svůj kříž, a sám jim jde příkladem. Došel do cíle, mezi lotry, na kříž.

Na kříži je tabulka, to aby každý věděl, kdo tam visí a proč. Ta tabulka je trojjazyčná, jsou židovské Velikonoce, svátky pesach, ve městě je spousta poutníků, turistů, tak ať tomu všichni rozumí.

Židovský král, král židů. Je to Pilátova provokace, ale i naše vlastní vyznání. To náš král tu umírá na kříži. Co to znamená? Je to smutné, vlastně dost trapné, kam až musel Bůh dojít, aby nás vysvobodil. Musel obětovat svého Syna, sám sebe, abychom my mohli být zachráněni. Ježíš na kříži je výzvou, k službě, k oběti, k následování.

Jsme u Ježíšova kříže, zbývají mu poslední hodiny života a Ježíš se stále vydává. Není příjemcem, nežádá, ale dává, o jeho šaty se rozdělí vojáci. Jsou to vlastně takové první relikvie. Nám Ježíš šaty nedal, podělil se s námi o něco mnohem cennějšího, o tělo a krev. Jaký to pro nás má význam? Aspoň takový jako pro ty vojáky, kteří se dělí, hádají, losují?

Ježíš visí na kříži, pod křížem vidí svou matku Marii, vidí její trápení. Vidí i svého milovaného učedníka. Vidí jejich osamělost a tak je dává dohromady. Dává matce syna a synovi matku. Aby nebyli sami se svým smutkem, aby se o sebe mohli opřít. Dává společenství, ve kterém si můžeme být oporou, sloužit si podpírat se, mít se rádi. Cesta služby a lásky není jednoduchá, někdy bolí, někdy vede až na kříž.

Ježíš na kříži je vyčerpán. Dával se až do krajnosti. Vyždímal se. Žízni. Nesení kříže je těžké. Taky budeme mít někdy žízeň. Ježíš není bolestí nedotčený. Prosí o pomoc. Kdysi se setkal se samařskou ženou u studny a prosil ji o vodu. Teď má žízeň na kříži. Potřebuje vodu, potřebuje posilu. Cítí se opuštěn i Bohem. Dejte mu napít!

Stojíme ještě pořád pod křížem? Nebo už jsme utekli? Můžeme vzít sklenici vody a dát mu napít? Jak? Pane Bože na kříži, jak ti máme dát napít? Jakou od nás chceš vodu? A kde jsou tvoje vyprahlá ústa? Jsou to ústa těch kolem nás? Jsou to špinavé nohy těch kolem nás, které potřebují být umyty? My od tebe dostáváme víno. Zkoušíme dávat aspoň trochu vody. Když Ježíš ochutnal ocet, zvolal: Dokonáno jest. Už není, co dodat. Moje mise

na zemi skončila. Otec Bůh vám skrze mne o sobě řekl hodně. Má vás lidi rád.
Amen